

Campagne tegen Wapenhandel

Kantoor Amsterdam

Anna Spenglerstraat 71
1054 NH Amsterdam
tel/fax: 020-6164684
Giro: 3767096
e-mail: info@stopwapenhandel.org

www.stopwapenhandel.org

Kantoor Groningen

Postbus 7007
9701 JA Groningen
tel: 050-3133247
fax: 050-3180024
e-mail: frank@stopwapenhandel.org

Amsterdam, 12 november 2006

Betreft: Reactie op uw brief van 17 oktober 2006

Geachte heren Krouwel en Weinands,

Dank voor uw vriendelijke woorden over onze organisatie en onze inzet. Ook wij denken dat de opvattingen van u en de Campagne tegen Wapenhandel nog steeds tegengesteld zijn daar waar het de financiering van de korvetten voor de Indonesische marine betreft. Maar er zijn toch ook meer overeenkomsten dan u denkt.

Ook wij vinden namelijk dat piraterij, illegale visserij en smokkel van illegaal gekapt hout bestreden moeten worden en tevens dat het creëren van veilige kustgebieden en een veilige vaarroute van groot belang is voor de gehele Indonesische maatschappij. Wij denken alleen dat de nu geleverde schepen daarvoor niet het meest geëigende middel zijn. Sterker nog, deze schepen zijn voor deze taken nodeloos zwaarbewapend en duur. De hoge kosten leiden tot de aanschaf van een beperkt aantal schepen en daarmee tot een geografisch geringe spreiding. Bovendien is het vangen van boeven met boeven (de marine) een methode die vaak tot meer problemen leidt. Daar komt nog bij dat de schepen inzetbaar zijn bij kustbeschietingen en troepentransport (beide zaken worden toegegeven door de Indonesische overheid zelf en zijn geen gedachtenspingsels van de Campagne tegen Wapenhandel zelf).

Wij hebben ook, net als u, oog voor de verbeteringen van het mensenrechten- en veiligheidsbeleid. De politiek van president Yudojono op die gebieden is beter dan dat van zijn voorganger, Megawati Sukarno Putri. Wij zouden de laatste zijn dit te ontkennen. Maar van vreselijk slecht naar minder slecht is nog steeds slecht. Wij bevelen u dan ook opnieuw aan bijvoorbeeld het mensenrechtenrapport van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken betreffende Indonesië te lezen. Ook in [dit rapport](#) worden verbeteringen geconstateerd, maar er is nog steeds sprake van:

extrajudicial killings (particularly in areas of separatist conflict), disappearances, torture, harsh prison conditions, arbitrary detentions, a corrupt judicial system, warrantless searches, infringements on free speech, restrictions on peaceful assembly, interference with freedom of religion by private parties (sometimes with complicity of local officials), violence and sexual abuse against women and children, trafficking in persons en failure to enforce labor standards and violations of worker rights, including forced child labor.

Vaak is sprake van betrokkenheid van leger en politie.

U noemt buitenlandse steun aan het binnen het democratische bestel manoeuvreren van het leger wenselijk. Ook hier verschillen wij niet van mening. Wij zien echter wel dat het leger nog steeds in staat is om maatregelen tegen het ondemocratisch functioneren ervan effectief te bestrijden. Dit vindt plaats zowel op het gebied van straffeloosheid (het achterwege blijven van veroordelingen door de rechter van misdaden die door het leger zijn gepleegd) als op het gebied van economische activiteiten (zie voor een beoordeling hiervan het [Human Rights Watch rapport: Too High a Price; The Human Rights Cost of the Indonesian Military's Economic Activities](#)) als ook bij het bestraffen van de daders van de moord op Munir (mensenrechten- en vredesactivist) op zo laag mogelijk niveau.

Tijdens het korvetten debat (25 oktober) noemde Minister Bot het Indonesische leger een tweede macht. Daar kan je op verschillende manieren op reageren. Een dergelijk ondemocratische machtsapparaat moet niet van dit soort grote wapensystemen worden voorzien, aangezien deze de status van het leger alleen maar vergroten. Met niet leveren wordt volgens ons een sterker appèl gedaan op het leger om zich binnen het democratische bestel te plaatsen. Bovendien voorkomt het misbruik van de geleverde wapens. Verder is het niet wenselijk de toch al hoge schuldenlast nog verder te vergroten, zeker niet met militaire goederen. Het blijft jammer dat u hier anders over denkt.

Wij blijven uitgaan van de mogelijkheid dat de ontwikkelingen minder redenen tot juichen geven. Op dit moment is het vooral de situatie in West-Papua die zorgwekkend is. U mag deze scepsis verwarren met zwartkijken, maar aangezien het bij wapenexporten gaat om grote zaken als mensenrechten en (regionale) veiligheid lijkt ons het adagium 'bij twijfel niet leveren' te verkiezen boven het opzetten van een roze bril. Niettemin hopen wij dat uw rooskleurige kijk op de ontwikkelingen in Indonesië bewaarheid wordt.

Met vriendelijke groet,

Martin Broek en Marijn Peperkamp